

יבא ויאמר משה צדיק לאסוף מזה אחרת משום דכיון דלא היה ממונה בהוה עשמה המכה לא שייך לומר שיקיים והמכה בהוה ענין המכין מזה א' שחורף מומתו ודמיון פירא אצט על המעשה אלא על היות הניבים דלכן אמר מזה לא קיים פירא וא"כ גם כפי אמרתי אף שמה שלא הועשה נמי יצא

ולפיכך יש לומר בפשיטות דאף שלא מפורש

לומר כדמכר שומעתי לא היתה על המעשה אבל

המעשה שנעשה בפירא איהו הלידה הניבים דהוה אצט

כיון דלא הנהיג חובה שיקליף הוא לכפול אשתו

ביאה במורה שיהיה אפשר מזה להחליף ודאיה לזה

מחזיק ב"ב דף י"ג דף תפ"ח שכתבו דמשתה

ועצרה קא עקי ילא וקשה דפירא לא מביא עד

ממנו דאיה עיי"ש ודאי דהבלי ביאה בחשבון מקיים עד

שענין לא הנהיגה כלי כיון דזק זה בידו לעשות

היותו זה לבטל אשתו אצט עליו מצד פירא עד

שילדיו לו בן ונתן שאת ופירא מדיקן לשון המשנה

בבבבב דף ס"א שלא אמר כמה בניו מחזיק אדם

לחליף אלא אמר לא יבטל אדם מפירא אצ"כ יש

לו בבבב דפירושו דמזה פירא שעליי דא המעלה

שרק זה הוא ביד ואין לו לבטל מה עד שיהיו לו

בנים ובמבוא כשיש לו בנים כבי אף מבטלה לא בעל

כשאל היה מחזיק כשהיה עכורים או שניה ואל קיים

מזהו במעשה כ"ס און לא יאמר שגב המזהו זו כיון

שיש לו בנים שלא חייבה חובה מזהו כיון דלמי שיש

לו בנים והנהיג הוא פטר כמי בקיים פירא עכ"כ

אין שפוטא אין חלק בין אמרתי לחליף בהיותו

מכיר או שפוטא ואף ר"ל שפליג במכיר משום דבכס

שפירא דמי מזה בישטת שפוטא וכ"כ דא באבאמי

דלא חלמדי במי

כידיו מקיניו המכירה

משה פיינשטיין

משה פיינשטיין

אגרות

אבי העזר

משה

מקום ב

בענין סופר שמהלך שבת בדרך אחר
לפרנסתו וישאר אסורי שבת וכל
אסורי התורה הוא כהונת כשרות אם
יש להחשיבו לכהונה נג במקום עינו

המשה עשר באב תשכ"ב

מכ"כ ידידי חרב הגאון המפורסם מוה"ר מרדכי

מנחם מענדל בורשטיין שליט"א

ענין א

הנה בדרך סופר שהוא הוה בברכה שנתקבל שם
כשהיה ביה"כ כשר אבל נשאר שם לחוג גם
כשקבלו הבע"כ והנהיגו להחשיב חרש של הקאמפרי-
וואסיון להחפול בתעודות אנשים ונשים ולהחפול
על המיקדנאום כשהיה וי"ט בשביל פרנסתו אבל
במקום כשרות כמחילה אם יש להחשיבו לכהונה
גם בשעת חזקת כדול שלא נמצא סופר אחר עד מקום
דומק מאר והנהיג רעון להחזיר בשעה"כ כזה ורצה
לדע גם דעתי העניה בהו

והנה בדבר סופר שהוא מומר לחלל שבת
בפרהסיא שפסול לכהונה הנה כדאיתא ברמב"ם פ"ב
מגירושין ה"ט ובישע סימן קכ"ג סעיף ב' מדייק
וה"ש סק"ה מהרמב"ם שנקט טעם פסול עכ"כ
משום שאינו כהנא דע"כ עצמו הוא כהנא ולא
כהנא טעם דלאו בר כרייתא הוא כהנא בעצמו
שהוא משום דכולל שם מומר בחיי נכרי ומומר בר
כרייתא הוא ואינו פסול אלא משום דכהנא ע"כ
נפשה עיי"ש שכלן כהנא שיש חלק בין נכרי למומר
לדינא דנכרי בטל הנהיג כדאזא אפילו אם ישראל

עומד ע"כ טעם דלאו בר כרייתא הוא ובמקור הוא
ספק שמה אנו כהנא לשמה וכן כהנא דאפשר אף
שאין שמה עומד ע"כ הוא רק ספק דאפשר
שאין שהוא מומר כהנא לשמה לשמעט שכן נהנה דעת
הבייש אף שכתב בלשון ואפשר דאף לא אמר טעם
לחלל וכדאיתא במסד שאין חלקה"ל וכן כהנא ע"כ
דטעם אצטא דמשה ע"כ הוא רק ספק ולא בטל
בראיה ומה שהרמב"ם אנו ג' הוא לשפוט דבעינן
בני כרייתא לכהנא נג עיי"ש איך הוא כפופרש
גם בב"ע דמומר כהנא בר כרייתא הוא רק ספק
מטעם דשמה אנו כהנא לשמה ומה דנש"י גיטין דף
כ"ב כהנא ואצ"כ שות אמר לו כן שמה הוא גמור
בלב לשם אחר ודאי פ"י שהוא ספק

ואף שברש"י אפשר לפרש שרק בגדול עומד ע"כ
סובר רש"י שהוא ספק משום דאפשר עומד ע"כ
המבוא אבל בכהנא נמצא הוא בידו הוא שיהא לשמה
משום דכיון דאצט סובר שיש חלקה"ל כהנא נג
מאמר דאצט מחזיק בדיקן והנהיג הוא כהנא
המקדנאום כהנא וברמב"ם סובר כו"כ שברש"י אצט
עם והנהיג שבו לפני שאצט מאמר בקדושת השם
ולא כהנא לשם אלא שהוא מכלל בדיקן שות כשר
הדברים והנהיג רעון כן לא נחקה ולא חלק
לאחר כהנא ששטן שכתב ליש קדושת השם משום
דאף כהנא אף בכהנא לשמה וכהנא שיהא לשמה לא
אצ"כ ואף הוא

המקדנאום והנהיג בכל אופן בלא הטעם שכתב שאצ"כ
מאמר בקדושת השם הוא אצ"כ כשר הדברים לא
נחקה דאף כהנא שלא לשטן אלא משום דאצ"כ אף
בהנא לשטן שגמיו סובר ששופרין לכן הוצרך לומר
שאצ"כ לשם קדושת ס"ח ולשם קדושת השם אינו
כלום כיון שאצ"כ מאמר והנהיג רעון שות כשר
הדברים ולא נחקה דכדכ"ה וסובר זו אפשר שייך
לומר גם בהשמה דנת דכיון דאצ"כ מאמר במצות דאף
הוא אצ"כ כדכ"ה כהנא אין להחשיב אף כשהוא
שכתב לשמה אלא כהנא כהנא להחשיב הדברים כהנא
ולא חושב לשמה והנה שמה ספק אצ"כ אצ"כ אצ"כ
ע"כ הוא משום דאם לא היה עכ"כ אצ"כ אצ"כ אצ"כ
והנה מזהו מזהו ישראל והנהיג ע"כ כיון שמהי
דכדכ"ה נכרי נכשה בציון וכן רק משה שאפשר
שהנהיג אינו עשה למה שמצוה אלא ליש אחר שאין
לא שייך מעשה כהנא לציון והנהיג ע"כ ודא
כהנא שיהא לשמה והנה סובר דש"י דאף רק ספק
דאף אפשר שמה אצ"כ אצ"כ אצ"כ אצ"כ אצ"כ
לשמה מצד מהשמה המצוה והנהיג ע"כ

אבל לא מסתבר זה כלי דל"ד ללשון וקדושת
ס"ח והשמה דכיון דאצ"כ מאמר בקדושתו והיה
אמרנו דאף רק פסול מלי כהנא אבל לשמה
דנתן דאצ"כ ענין קדושת אלא שמה דף שמה
משה והנהיג לשטן דמכרש ומנהיג אצ"כ ויש
גירושין אף שאין עדיפה בהשמה דכ"ה אף
שכתובת הנה מדיקן אחרים והנה שייך אף במומר
שאצ"כ מאמר במצוה דאף כיון שש"י ידע שיהיה
ע"כ שייך שכתוב לשם זה וא"כ מה שפסול הוא
רק משום דמפקדו שמה אף שאמר נכרי שמה
לשמה אף דכ"ה לזה כהנא שכלן ג' כהנא בעצמו יש
לחיות רק ספק כהנא לש"י כהנא כהנא
והנהיג דאף רק בישראל עומד ע"כ אבל באין עומד

